

[Kans Toff.]

Det er naturligt, at disse ændrede forhold nu fører til ændringer i de love, vi i dag behandler, selv om der er tale om et område, der er af speciel karakter. Der er helt specielle hensyn at tage i denne lovgivning. Den skal kunne fungere i en for landet unormal situation, i krigstid. Der er specielle hensyn at tage til effektiviteten i forsvaret. Der kræves under hensyn hertil en orden og en disciplin, der uundgåeligt må afvige fra det civile liv.

Dette skal altså ikke betyde, at alt skal blive, som det er, og være, som det var. Det var i erkendelse af de ændrede forhold, at den tidligere forsvarsminister, Ninn-Hansen, nedsatte et udvalg med henblik på en revision af disse love, et arbejde, som er blevet fulgt op af den nuværende forsvarsminister. Målet har været i så vid udstrækning, som det er muligt, at tilnærme de regler, der er gældende i den militære straffe- og retspleje, til de regler, der i øvrigt er gældende for det civile samfund.

Det konservative folkeparti finder disse tilnærmelser til de civile regler tilfredsstillende, uden at vi hermed afviser nødvendigheden af en særlig militær straffe- og retsplejelov. Vi mener, at disse særlove er nødvendige, men samtidig at de bør indskrænkes til det mindst mulige, så de klart fremtræder som begrundet i den specielle opgave, som skal løses inden for forsvaret.

Ikke mindst i de seneste år er der sket ændringer i de værnepligtiges forhold, ændringer, som har skabt en større forbindelse mellem det militære og det civile miljø. De værnepligtige færdes i langt højere grad end tidligere i det civile samfund i tjenestetiden og modtager hermed også i større udstrækning påvirkninger herfra. Denne kendsgerning har i sig selv øget kravet til lighed, hvis uddannelsen inden for forsvaret fortsat skal virke tillokkende på ungdommen. Men afgørende for de unges positive holdning er det også, at straffe- og retsplejesystemet understøtter og ikke modarbejder de bestræbelser, der i øvrigt gøres inden for forsvaret for at forbedre forholdene og for at engagere de unge mere i uddannelsen. Forsvarets straffe- og disciplinarsystem er et af de midler, der kan tages i anvendelse for at sikre den rette orden og disciplin, men sanktionsreglerne

bør fortsat være nødløsningen, der kun iværksættes, når andre midler ikke slår til.

Denne tendens præger de foreliggende forslag, herunder det foreliggende forslag til ny militær straffelov, som den konservative folketingsgruppe kan tilslutte sig, som det nu foreligger med de af forsvarsministeren stillede ændringsforslag.

Derimod må vi stemme imod ændringsforslaget stillet af socialistisk folkeparti og ændringsforslaget vedrørende § 36 stillet af det radikale venstre.

Hvad angår den militære retsplejelov, kan jeg på et stort flertal af den konservative gruppes vegne give vor tilslutning til de tanker, der ligger i det oprindelige forslag fra ministeren. Vor tilslutning gælder også de af forsvarsministeren stillede ændringsforslag med undtagelse af ændringsforslaget vedrørende disciplinarmidlet tilbageholdelse på tjenestestedet, hvis maksimale varighed foreslås nedsat fra 3 uger til 14 dage.

For en god ordens skyld skal jeg også her meddele, at vi ikke kan tilslutte os socialistisk folkepartis ændringsforslag.

Ikke mindst forslaget til militær retsplejelov har været genstand for en stærk kritik og også en indgående drøftelse siden dets fremsættelse. Det gælder især placeringen af ansvaret i tiltalespørgsmål. Under førstebehandling her i tinget meddelte jeg, at vi under udvalgsarbejdet ønskede undersøgt, hvorvidt det vil være muligt at give rettergangschefen og auditøren dette ansvar i fællesskab. Vi har fået et svar, som er afvisende, fra forsvarsministeren, og vi erkender efter dette svar, at det ikke er en hensigtsmæssig løsning. Et stort flertal af den konservative folketingsgruppe kan herefter tilslutte sig, at det fremover bliver auditøren og ikke som nu rettergangschefen, der bliver påtalemyndighed, og at auditøren samtidig hermed får myndigheden til ikendelse af de arbitrære straffe.

Ikke mindst på dette område træder tilnærmelsen til den borgerlige retsplejelov frem i lyset, og vi finder denne udvikling tilfredsstillende. Det er en afgørende betingelse for de unges tillid til forsvaret, for deres følelse af retssikkerhed, at de også formelt er undergivet et juridisk ansvar, som tilfældet er i det civile liv på dette område.